

ჟ

ქარს გადაურჩა
თეთრი ყვავილი.
და ახლა ქუჩას
მე ვერ გავივლი.

შორს დადის ხალხი,
ვლონდები ისევ.
და მწვანე ბალის
გზა მიდის მთისკენ.

დღე ქრება ასე,
იქ ვილაც გოდებს.

მინდა იმ გზაზე
მე მივდიოდე.

ფიქრების გროვა
და დარდი ახლო.
არავინ მოვა,
არავინ მნახავს.

ვლონდები, რადგან
ვერ ვუძლებ ლოდინს.
და მზე მოადგა
ახლა ჩემს ლოგინს.

ქარს გადაურჩა
თეთრი ყვავილი
და ახლა ქუჩას
მე ვერ გავივლი.